

goniąc codziennie

Wilno
NIEDZIELA
25 lipca 1943
Nr. 619
Cena w Wilnie 5 cen.

Wczoraj ponownie rozbito 357 czołgów

Wszystkie sowieckie próby przełamania frontu krwawo odparto. — Uszkodzono 6 nieprzyjacielskich transportowców i 4 brytyjskie ścigacze

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 24 lipca.

Naczelnie Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na przyczółku mostowym Kubań, na froncie rzeki Mius i Dońca, pod Biegorodem oraz na południe od jeziora Ładoga, krwawo odparto kontynuowane przez bolszewików próby przełamania frontu. Złożoną z 50 czołgów nieprzyjacielską grupę

pancerną, która wdarła się w niemieckie stanowiska zniszczono. Zmienne walki w rejonie Orla trwają nadal. W ciężkich walkach powstrzymano tu silne nieprzyjacielskie ataki piechoty i czołgów. W przeciwnym kierunku udało się doszczętnie zniszczyć nieprzyjacielską grupę sił.

Ogółem wczoraj rozbito 357 czołgów.

Na Sycylii nieprzyjacieli zajęli

ze zwłoką już od początku znajdującą się w stanie opuszczenia zachodnią część wyspy z miastem Palermo.

Na froncie obronnym niemiecko-włoskich oddziałów załamały się liczne nieprzyjacielskie ataki, własne uderzenie miało przebieg pomyślny.

Podczas ataku na nieprzyjacielskie okręty pod Augustą ciężkie niemieckie samoloty bojowe uszkodziły 6 statków transportowych i zatopili frachtowiec o pojemności 2.000 TRB. Okręty niemieckiej marynarki wojennej zestrzeliły na obszarze morza na północ od Sycylii 8 nieprzyjacielskich samolotów.

Podczas nieudanej próby nieprzyjacielskich sił lotniczych zaatakowania wyspy Krety, obronne siły lotnicze zestrzeliły 10 samolotów i uszkodziły wiele innych.

W nocy na 23 lipca okręty ubezpieczające pewnego niemieckiego konwoju odparły atak brytyjskich oddziałów ścigaczy u wybrzeża holenderskiego i uszkodziły podczas kilkunastogodzinnej ułtaczki 4 nieprzyjacielskie ścigacze tak ciężko, że można się liczyć z ich stratą.

Konwój dopłynął cało do wyznaczonego portu.

BERLIN. (DNB). Na froncie na południe od jeziora Ilmeń znajduje się punkt ciężkości codziennych walk obecnie po stronie artylerii. Aby mieć pojęcie o jej działalności, rzeczą decydującą jest zastanowienie się nad cyframi użycia pocisków i ich skutecznością pewnego zmotoryzowanego oddziału ciężkiej artylerii, walczącego na południe od Cholma. Podczas ostatnich dwóch lat kampanii wschodniej, oddział ten znajdował się bez przerwy w walce. Droga, jaką odbył ten oddział po drogach i groblach północnego odcinka frontu, wynosi przeszło 2.500 kilometrów. Ponieważ jednak poszerzenie samej drogi dla dostarczenia żywności i amunicji, to każdy z nich miał do przebycia po przeszło 7.000 km. W ciągu dwóch lat dostarczono i wysłano 7000 ton amunicji. Ilość ta odpowiada ładunkowi 10 pociągów towarowych, w składzie po 45 wagonów każdy. Za pomocą przeszło 42.000 „ciężkich kawałków” zniszczył ten oddział artylerii 329 baterii sowieckich, 45 czołgów i 3 samoloty, stojące na ziemi.

Echa spotkania Führera z Duce

BERLIN. (DNB). Międzynarodowe biuro informacyjne dowiaduje się, że komunikat o spotkaniu się Führera z Duce na terenie górnych Włoch był dla kół politycznych Berlina wielką niespodzianką, gdyż poprzednio nie były wiadome żadne oznaki, wskazujące na tego rodzaju spotkanie, jakkolwiek z takim spotkaniem ze względu na najnowsze wypadki wojenne należało się liczyć. Przy tym wskazują w Berlinie na lapidarną krótkość komunikatu, który stwierdza jedynie, że były omawiane sprawy wojskowe.

W Berlinie też odnośnie do tego czysto wojskowego spotkania nie można się dowiedzieć prawie żadnych bliższych szczegółów co do przebiegu i osiągniętych rezultatów. Lecz prawdopodobnie nie jest mylnym mniemanie, że rozmowy dotyczyły się ustalenia tych środków, które ze względu na obecną sytuację militarną w basenie Morza Śródziemnego są nieodzowne, a jednocześnie będą służyły do zapewnienia militarnego sukcesu państw Osi. Jak słychać, brali w tych rozmowach udział szefowie obu dowództw naczelnych, jak również inne miarodajne osobistości wojskowe i rzeczoznawcy obu krajów w sprawach wspólnego prowadzenia wojny.

Nie trzeba, jak oświadczają dalej w Berlinie, specjalnego

podkreślenia, że te rozmowy Führera i Duce wraz ze sztabami były prowadzone pod znakiem wspólnoty losów obu krajów, przyczem ponownie dano wyraz zdecydowaniu obu narodów, prowadzenia walki przeciwko wrogowi kontynentu europejskiego do zwycięskiego końca.

Co do technicznego przebiegu wizyty słychać, że Führer razem ze swym najściślejszym sztabem wojennym udał się w poniedziałek przed południem do jednego z północnych miast włoskich, gdzie go oczekiwał Duce i powitał go możliwie najserdeczniej. Rozmowy były prowadzone w budynku specjalnie do tego nadającym się w pobliżu tego miasta i trwały do po południa, poczem Führer, po serdecznym pożegnaniu się z Duce, udał się z powrotem do swej kwatery.

W katastrofie lotniczej zginął generał — dowódca armii USA

SZTOKHOLM. (DNB). Jak podaje ministerstwo marynarki Stanów Zjednoczonych, we środę zginął dowódca armii morskiej grupy Pacyfiku, generał-major William P. Upshur, niedawno znany wyścigowiec Charles Paddock i 4 inne osoby skutkiem runięcia samolotu w pobliżu Sitka (Alaska).

Włoskie komunikaty wojenne

RZYM. 23 lipca. Kwatery główna sił zbrojnych komunikuje:

Ataki znacznych sił nieprzyjacielskich na środkowym odcinku frontu i w równinie koło Katanii zostały przez wojska włoskie i niemieckie odparte, podczas gdy na odcinku zachodnim obrońcy po zaciętych walkach z ciężkimi amerykańskimi czołgami musieli cofnąć się na inne stanowiska.

RZYM. (DNB). 24 lipca. Kwatery główna sił zbrojnych podaje do wiadomości:

Wzmocniony nacisk silnych nieprzyjacielskich oddziałów pancernych na Sycylii skłonił wojska państw Osi do zajęcia nowych pozycji i w związku z tym do opuszczenia miasta Palermo.

Na całym froncie włoskie i niemieckie oddziały znajdują

się w zaciętych walkach. 161-a i 163-a grupa zmotoryzowanej artylerii walczyły w ostatnich dniach z nadzwyczajną dzielnością i zasłużyły na wymienienie ich w komunikacie.

Na wschód od wyspy zatopili włoskie samoloty torpedowe 2 parowce o łącznej pojemności 15.000 TRB oraz trafiły i uszkodziły dwa dalsze parowce i statek-cysternę.

Nieprzyjacielskie lotnictwo przeprowadziło gwałtowne ataki na wybrzeża kalabryjsko-sycylijskie między Cap Peloro i Villa S. Giovanni. Zniszczono 5 samolotów nieprzyjacielskich. Również Salerno, wyspa Ventotene i dzisiejszego przedpołudnia Bologna były celem nieprzyjacielskich ataków powietrznych, które spowodowały ofiary i straty, narazie jeszcze nie ustalone.

Prasa szwedzka o bombardowaniu Rzymu

SZTOKHOLM. (DNB). „Aftonbladet”, nawiązując do bombardowania Rzymu przypomina depeszę, w której generał amerykański Spaatz winował odpowiedzialnemu za atak generałowi Doolittle. To powinszowanie, jak ciągnie dalej gazeta szwedzka w swym artykule wstępnym nie może jednak zaćmić obrazu papieża kłęzącego wśród ruin. W dalszym ciągu pismo podkreśla, że straszliwy atak bombowy jest strasznym doświadczeniem, które wykracza poza wszelkie granice z czysto militarnych rozstrzygnięć.

„Hälsingsborgs Dagblad” porównywuje wezwanie, którym „panowie Churchill, Roosevelt i generał Eisenhower wyrażają narodowi włoskiemu swe uczucia przyjaźni” z działaniem bombowców amerykańskich które jednocześnie „wyrażają uczucie przyjaźni” Włochom i ich kultu-

rze. To, że 600-letnia bazylika, która przechowuje w sobie liczne groby papieży idzie przytem w gruzy nie należy brać sobie tak bardzo do serca, pisze gazeta dalej z ironią. To dzieje się tylko aby Włochy „oswobodzić” od Mussoliniego, aby unicestwić czerwoną rewolucję.

Jako jedyne pismo szwedzkie „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning” w swym artykule wstępnym odrzuca „narzekania w sprawie zburzenia pomników przez aliantów” jako nieuzasadnione ponieważ cele, dla których walczą „wielkie demokracje” są nieskończenie ważniejsze niż utrzymanie wartości kulturalnych jako najwyższych. Pismo podaje dosłownie: „o ile by wojna wymagała, aby wiekopomne miasta Europy były przez trzęsienie ziemi z ziemią zrównane, to tak stać się powinno”.

Samoloty niemieckie zatopili dwa wielkie statki pasażerskie przeciwnika

BERLIN. Zgodnie z komunikatem armii z dnia 12 lipca, niemieckie samoloty wojenne dalekiego zasięgu, podczas dokonywania wywiadu wojennego nad Atlantykiem, zaatakowały w dniu 11 lipca pewną karawanę statków, składającą się z trzech wielkich statków pasażerskich i konwojowaną przez kilka kontrtorpedowców i hydroplanów. Skutkiem ustawicznych ataków samolotów niemieckich zatopiono dwa statki, płynące w kierunku południowym. Dokonane w międzyczasie ba-

danie zdjęć powietrznych; wykonanych podczas ataków, wyjaśniło, że jednostka podana w nich na pojemność około 17.000 TRB, jest w rzeczywistości parowcem klasy „Dutchess” o pojemności 20.000 t., a statek podany na 13.000 t., jest w rzeczywistości okrętem klasy „Orduna” i posiada pojemność 15.500 tcn rej. br.

Zatopienie tych obydwu wspólnych parowców pasażerskich jest ciężką stratą dla nieprzyjacielskiej floty transportowej i dowożącej posiłki

Obecne walki na Sycylii można tylko wówczas należycie ocenić, gdy stworzymy sobie właściwy obraz stosunków geograficznych tej wyspy. Cecha charakterystyczna Włoch, mianowicie nadmierna długość wybrzeży, dotyczy również Sycylii. Ta trójkątna wyspa posiada północne wybrzeże długości 320 km., wschodnie wybrzeże długości 215 km. i południowe wybrzeże długości 285 km. Wschodnie wybrzeże z zatokami w Messynie, Catanii, Augustie i w Syrakuzach daje pewne możliwości lądowania, natomiast wybrzeże południowe nie posiada ani jednej głęboko wcinającej się zatoki morskiej.

Sycylia jest największą i historycznie najbardziej ciekawą wyspą Morza Śródziemnego. Powierzchnia wyspy wynosi 25.738 km², a ludność jej liczy około czterech milionów. Od roku 1901 do 1936 liczba ludności wzrosła o 400.000 głów, nadwyżka zaś urodzeń w tych samych latach wyrażała się pokaźną liczbą miliona trzystu tysięcy ludzi. Dowodzi to, że w ciągu wspomnianych lat setki tysięcy zmuszone były do opuszczenia swej ojczyzny. Emigrowały one do Libii, do Tunisu, a częściowo także do Ameryki, ponieważ ojczyzna nie mogła im zapewnić warunków życia.

KRAJOBRAZ.

Sycylia jest wyspą bardzo górzystą; wielkich równin tutaj nie ma. Jedyne na południu od Catanii ciągnie się sławna równina kalabska. Pomijając najwyższą formację górska, wulkan Etnę, która tworzy samodzielny system, odróżnić można dwa kompleksy gór. Ciągący się wzdłuż wybrzeża północnego łańcuch górski wznosi się do 1.374 m. Jest to grzbiet wzniesień, poprzeczny głębokimi dolinami, odpowiadający swym charakterem Apeninom w Kalabrii. Północne pasmo górskie opada bez pośrednio nad wybrzeżem morza. Jako drugi ważny kompleks gór-

ski występuje wiążący się z pierwszym na południowo-wschodnim cypiu wyspy kompleks, którego szczyty na Monte Lauro osiągnęły wysokość okragło 1.000 m. Tu aj na południowo-wschodnim cypiu znajdują się sławne pokłady siarki. Właściwe jednak oblicze nadaje wyspie Etna, którą siły wulkaniczne spiętrzyły do wysokości 3.379 m.

UBÓSTWO WODY...

Każde dowództwo wojenne na Sycylii musi uwzględnić fakt ubóstwa wody. Co to ubóstwo wody może mieć za znaczenie, można zrozumieć już z tego, że wyspa Pantelleria nie mogła się utrzymać, ponieważ na tej skalistej wyspie nie ma w ogóle źródeł słodkowodnych. Ubóstwo wody wywołało zostało prawie całkowitym wycięciem lasów. Rzek jest wprawdzie dość dużo, lecz większość ich wysycha w lecie, w zimie zaś i na wiosnę przemieniają się one w rwące strumienie górskie i wyrządzają spustoszenia, a ponadto utrudniają budowę i utrzymanie dróg komunikacyjnych. Mussolini bardzo szybko zrozumiał owo podstawowe zagadnienie Sycylii a praca jego zmierzała do rozwiązania tego problemu. Podczas swego pobytu w r. 1937 w Palermo oświadczył on: „Główny problem Sycylii zamyka się w krótkim i bardzo prostym słowie: woda”. Trzeba się postarać o wodę, która służyłaby ludziom do picia. Chodzi o uregulowanie zagadnienia wody, by przez to usunąć niebezpieczeństwo malarii na wyspie. Oparta na latyfundiach gospodarka sycylijska, aczkolwiek dzisiaj pozbawiona już przez politykę faszystowską swych znamion feudalnych, dopiero wówczas będzie mogła zastąpić przez zagrodę włościńską, gdy znajdzie się woda i drogi.

Dzisiaj żyje na wyspie cztery miliony ludzi, lecz mogłoby na niej żyć wygodnie osiem milionów, jeżeli

liby problem wody ostatecznie został rozwiązany. Wówczas Sycylia znów miałaby widoki stania się wielkim śpiżarnią Włoch, jakim już była dawniej, zanim w 16 stuleciu w nierozsądny sposób wyrąbano olbrzymie lasy górskie, o których mówiono już w starożytności. Skutkiem tego zszaleństwa jest okres upałów i suszy, trwający do maja do października. Po tym okresie następują niszczycielskie ulew, które rujnują nie tylko drogi, lecz także możne kultury rolnicze. Stosunki na Sycylii dopiero wówczas można właściwie ocenić, kiedy się wie, że w r. 1922 spośród 349 gmin sycylijskich jeszcze 230 nie posiadało wody. Od tego czasu ilość owych spragnionych wód okęgów na szczęście znacznie się zmniejszyła. Przeprowadzono przez faszizm program sycylijski stworzył już istotne ulepszenia. Przede wszystkim zajęto się z powrotem zalesieniem określonych okolic górskich; jest to oczywiście praca, rozciągająca się na dziesiątki lat, usunie ona z gruntu nieszczęście Sycylii, mianowicie ubóstwo wody.

Choć zaznaczono, że okres letni na Sycylii stanowi okres posuchy, to mimo to klimat jest całkowicie znosny. Upały letnie wcale nie są nadmierne. Nawet miesiące lipiec i sierpień wykazują średnią temperaturę tylko od 25 do 27 stopni Celsjusza. Odpowiednio do nieznacznych odchyleń w pora roku rzadkie są na ogół wahania temperatury. Tylko w czasie burz wywołanych wiatrem sirocco podnosi się chwilowo temperatura w lecie na 40 stopni Celsjusza. Burze te poza tym nie są bardzo częste. Z reguły bywa w ciągu lata około 12 tego rodzaju burz sirokkowych. Uderzająco gwałtowne są burze na wybrzeżu północnym.

MANEWRY Z ROKU 1937.

Jeśli sfery włoskie, gdy chodzi o dalszy rozwój wypadków na Sy-

cylii, nastroszone są optymistycznie to nie małą w tym rolę odgrywają doświadczenia zebrane podczas wielkich manewrów w roku 1937. Zapewne, że prawdziwa wojna stwarza inne warunki, aniżeli mogą je stworzyć manewry, lecz podczas wspomnianych manewrów, kiedy w założeniu przyjęto wyładowanie wojsk nieprzyjacielskich, okazało się, że Włochy mają dostateczne możliwości obrony, by pokonać także przeciwnika, który już wyładował. Skuteczny udział lotnictwa przeszkadza przeciwnikowi, który wyładował, w kontynuowaniu wojny ruchomej. Lotnictwo może też stać niepokojące tylu wo drogi komunikacyjne przeciwnika — stanowiące życiowe zagrożenie intruza. Już w r. 1937 okazało się, że eskadry bombowców włoskich potrafiły tego samego dnia wziąć skuteczny udział w walkach na dwóch różnych teatrach wojny. Eskadry, które wystartowały z okolic Mediolanu na teren walk na Sycylii, odbyły bez pośredniego lądowania co najmniej 2.800 km. A przecież od tego czasu zrobiono w dziedzinie lotnictwa postępy, które znacznie podwyższyły możliwości lotnictwa. Według miar ludzkich manewry z roku 1937 udowodniły, że Sycylia jako centralne stanowisko włoskiej pozycji na Morzu Śródziemnym potrafiła utrzymać nawet w najcięższych sytuacjach i Włochy czują, że potrafią odparować uderzenie wymierzone przeciwko Sycylii.

W końcu jeszcze kilka odległości z Sycylii do Sycylii: Odległość z Palermo do Gibraltaru wynosi 1763 km., z Palermo do Neapolu 312 km., z Messyny do Neapolu 320 km., z Syrakuz do Aleksandrii 1.585 km., z Syrakuz do Tripolis 520 km., z Licata do Pantellerii 175 km. i z Porto Empedocle do Tunisu 210 km.

Letnia ofensywa sowiecka

Krótkie wiadomości

BERLIN (DNB). Korespondent wojenny DNB stwierdza w dzisiejszym przeglądzie sytuacji wojennej, że oczekiwana przez Niemców kierownictwo wojenne sowiecka ofensywa letnia jest w toku i że od pewnego czasu trwają na Wschodzie silne walki odpierające. Korespondent mówi dalej: Od 48 godzin trwają na całym froncie wschodnim, począwszy od przyczółka mostowego Kuban aż po rzekę Wolchow i Leningrad walki. Letnia ofensywa sowiecka, wywołana niemieckim atakiem na abszar głównego ataku bolszewików, rozpoczęła się. Dotychczas można rozpoznać dwa jej główne punkty ciężkości. Przy zastosowaniu materiału wojennego, niespotykanego u obu stron nawet podczas największych walk na Wschodzie, rozszalała gwałtowna walka nad Mius i środkowym Dońcem, jak również na północ od Orla. Uderzenie ofensywne przeciwnika koło Kurska zdaje się tracić na siłę dzięki akcji zapobiegającej niemieckich oddziałów na tym obszarze w początkach lipca. Tutaj, zarówno jak i wobec całego przedsięwzięcia przeciwnika skuteczność zapobiegających kontrataków niemieckiego najwyższego dowództwa stała się wyraźna: zniszczenie 4.864 sowieckich czołgów, 2.310 sowieckich dział, ponad 2.000 sowieckich samolotów od dn. 5 lipca oznacza dla przeciwnika poważne straty w przygotowanych do ofensywy siłach i przedstawia także wyraźny rezultat liczbowy, z którego można łatwo wyyczytać sukces niemieckiego dowództwa. Główny punkt uderzenia Sowietów spoczywa w rejonie na północ od Biełgorodu i na południe od Suchiniec. Mimo dużych wysiłków w przełamaniu frontu, udało się nieprzyjacielowi uczynić tylko małe włamania, nie mające znaczenia dla sytuacji bojowej, ponieważ przy tego rodzaju masowych atakach liczy się zawsze dowództwo z lokalnymi wderaniami się, ponieważ dalej zastosowane zostały odpowiednie niemieckie środki zaradcze i ponieważ wreszcie na całym obszarze frontu pomiędzy Biełgorodem i Suchiniczami wskutek jego błotnistych terenów i innych nie może być mowy o wyrażnie przebiegających liniach stawkowych z obydwojch stron. Od nieuniknionych wojennych słyszy się, że czołowe oddziały sowieckie widzi ofensywnych na środkowym odcinku są niewątpliwie elitą oddziałów sowieckich, jednak należy oczekiwać, jaką siłę bojową wykażą te oddziały. Skuteczność niemieckich środków zaradczych na tym polu walk można już teraz częściowo określić faktami, jak okrażenie rozmaitych oddziałów sowieckich i zniszczenie przez samą tylko broń piechoty 44 czołgów sowieckich. Naogół odnosi się co najmniej wrażenie, że trwa wyzyskiwanie czołgów sowieckich wzduż frontu od Morza Czarnego aż do Leningradu, gdyż za próby przełamania frontu nad rzeką Mius i środkowym Dońcem sowiecka broń pancerna, obok wysokich krwawych strat, musiała zapłacić wysokie cło, bez chociażby jakiegoś sukcesu. Na tych polach walk pozostawili bolszewicy ponad 100 rozbitych czołgów. Wszystkie te rezultaty osiągnięto przy niezwykle małych stratach własnych, zwłaszcza że niemieckie nowe czołgi są niewrażliwe na działania rozmaitych sowieckich broni. Ciekawą rzeczą jest także to, że bolszewicy musieli wskutek rozbitcia w porę ich stanowisk wypadkowych na Kubanie powstrzymać chwilowo swoją ofensywę. Przywrócone całkowicie poprzednie położenie. W niemieckich sferach wojskowych oceniano sowiecką akcję na południowym odcinku frontu jako atak odciążający, które mają na celu związać niemieckie siły i zmniejszyć przez to ich przeciwnika rezerwy na środkowym odcinku frontu. Jednak kierownictwo wojenne

uwzględniło i ten zamiar wręga. Rozwój walk wykaże, że dyspozycje tych walk nie będą zmienione, lecz wręcz przeciwnie, choćby nawet miało dojść jeszcze do dalszych zmiennych walk w ogniskach bitwy. To jednak ostatecznie nie może być dowodem. Na Sycylii walki w dalszym ciągu zaostriły się. Istotny punkt ciężkości wszystkich przedsięwzięć spoczywa w rejonie Katanii, gdzie dywizja im. Hermanna Göringa uderzyła wczoraj wszystkie brytyjskie próby przełamania pozycji. Inny punkt ciężkości walk znajduje się w obszarze Enny, wewnątrz kraju. Tutaj usiłuje przeciwnik oskrzydlić front w Katanii. W międzyczasie trwają nieprzerwanie ataki lotnictwa Osi na nieprzyjacielską flotę transportową na wodach Sycylii, z wznoszącym sukcesem. BERLIN (DNB). W dniu 21.7, t. j. w 17 dniu wielkiej walki na Wschodzie, toczącej się na środkowym i południowym odcinku frontu wschodniego i wyczerpującej siłę ofensywną bolszewików, zniszczyły oddziały niemieckie ponownie czołgi sowieckie w liczbie 163 podczas odrzucania ponownych prób przełamania frontu. Te dywizje sowieckie, ścigane całymi miesiącami do wielkiego ataku, poniosły tak znaczne straty w ciągu 5 dni na środkowym biegu Dońca i nad Miusiem, że oddziałom nie udało się rozbić próby przełamania frontu, prowadzone dotychczas wielkimi jednostkami i z ogromnym rozmachem — na walki obronne lokalne, jakkolwiek również o niemieckiej wielkiej gwałtowności. Taki bieg wydarzeń wywołała zwrotna taktyka obronna niemiecka, która jednak ma swe głębokie powody częściowo też w poprzednich skutecznych uderzeniach na środkową armię ofensywną przeciwnika w obrębie Biełgorodu-Orzeł. W toku walk zniszczono 339 czołgów sowieckich, 113 dział, 429 rzeźb przeciwpancernych oraz zdobyto przeszło 500 karabinów maszynowych i miotaczy grana-

tów i wzięto do niewoli również 9.700 bolszewików. Inny korpus czołgów niemieckich, znajdujący się dalej na północ, zestrzelił w dniu 21.7 już nawet 700-ty czołg sowiecki, licząc od dnia 5.7. Główny punkt ciężkości ataków nieprzyjacielskich znajdował się ponownie w luku Orla. Na południe zachód od Orla prowadził przeciwnik kilka ataków o silnym przygotowaniu artyleryjskim i zadymieniu pasa swej ofensywy, stosując bataliony, popierane czołgami, lecz ataki te załamano się w ogniu zaporowym lub walce ręcznej. Na południu od Orla działalność bojowa nieco osłabła. Tutaj udało się zająć oddziałem niemieckim dowolne pozycje zmuszając przeciwnika na ważnych punktach do połączonych ze stratami ataków na terenie prawie pozbawionym przykrycia. Gdy jednak bolszewicy w tych dniach wzrosła się na jeden z odcinków, broniących przez frankońsko-turyńską dywizję pancerną przy poparciu trzech świeżych pułków piechoty i przeszło 100-tu czołgów oraz licznych baterij dział szturmowych i miotaczy granatów, — to czołgi niemieckie łącznie z myślami pancernymi, artylerzystami i grenadierami pancernymi — doprowadziły ten atak do załamania się, stosując ustawicznie przeciwnarciarce. Podczas tej 18-to godzinnej walki utracił nieprzyjaciół, oprócz setek zabitych — 41 czołgów, 17 armat rozmaitego gatunku i kalibru oraz znaczną ilość innej broni. Ponowne ciężkie walki odpierające miały natomiast do przebiecia oddziały niemieckie na północno-wschód i północno zachód od Orla. W ciągu całego dnia atakował przeciwnik kilku dywizjami i wielką ilością czołgów. Oddziały niemieckie odparły te ataki w zaciętych walkach z wielkimi stratami przeciwnika, za wyjątkiem miejscowych włamań, likwidacja których jest w toku. W znacznym stopniu przyczyniło się do dowodztwa do załamania się szturmów nieprzyjacielskich dzięki zręcznemu zastosowaniu ruchomej obrony i ataków powietrznych. Nacierające pomi-

mo nieprzyjacielskiej pogody niemieckie eskadry samolotów bojowych i pilujących, bombardowały nieustannie przemarsze oddziałów nieprzyjacielskich, ich pozycje artylerii oraz nadchodzące posiłki i kolumny czołgów i samochodów ciężarowych. Ich celne pociski zniszczyły znaczną ilość czołgów i samochodów, zmusiły do milczenia kilka baterij i rozproszyły przygotowane do szturmu oddziały. Pomimo wielkich strat przystąpili bolszewicy w godzinach wieczornych do ponownych ataków ze świeżo sprowadzonymi siłami, wywołując nowe, wciąż jeszcze trwające walki. Inny punkt ciężkości usiłowali utworzyć bolszewicy na odcinku walki na północ od Biełgorodu. Znacznymi siłami czołgów przypuścili oni szturm na pozycje niemieckie, nie osiągając nie więcej ponad włamanie się, natychmiast zlikwidowane za pomocą kontrataku, a tracąc przy tym 83 czołgi. Na południu stały się głównymi punktami ataków bolszewickich odcinki pod Kujbyszewem, na północnym biegu rzeki Mius i nad średnim Dońcem po załamaniu się ataków przeciwnika w ostatnich dniach na zachód od Woroszyłowgradu, pod Lisiezańskiem i na północ od Słowiańska. Ponowne próby przełamania frontu popierały silne oddziały czołgów i artylerii. Nieprzyjacielscy lotnicy bojowi walczyli w walkach lądowych przede wszystkim nad Miusiem, z znaczną liczbą, spuszczając przy tym deszcz fosforowy, wywołując liczne pożary powierzchni stepu. Pomimo to udało się oddziałom niemieckim umiejscowić front natarcia nieprzyjacielskiego, przy czym obstawienie skrzydeł i zaryglowanie ataków sowieckich skutecznie popierały z powietrza silne ataki eskadr samolotów w bombowych, pikujących i bojowych. Po zaciętych walkach przemogły oddziały niemieckie na wszystkich odcinkach przewagę przeciwnika i odparły jego ataki, rozstrzelując znaczną ilość czołgów.

BERLIN (DNB). Dywizje sowieckie, ścigane od szeregu miesięcy dla wielkiej ofensywy, poniosły tak dotkliwe straty na środkowym biegu Dońca i na rzece Mius, że oddziały niemieckie potrafiły rozbić prowadzone dotychczas jednostajnie i z wielkim rozmachem usiłowania przeciwnika dążące do przełamania frontu — na obronne walki lokalne, jakkolwiek również nieprzerwanie zacięte. Taki bieg wydarzeń wywołała elastyczna taktyka obronna niemiecka, lecz po części czerpie ona swe źródło z poprzednich skutecznych posunięć przeciwko środkowej armii przeciwnika w obrębie Biełgorodu — Orzeł.

Sily zbrojne brytyjsko-amerykańskie poniosły szczególnie ciężkie straty pod Caltanissetta, gdzie jedna z niemieckich eskadr uszczelczyła nieprzyjacielskie kolumny transportowe i znaczną ilość samochodów. Również nieprzyjacielska flota transportowa poniosła znowu wielkie straty.

RZYM (DNB). Według komendantów urzędowych, liczba ofiar wśród ludności cywilnej po ataku terrorystycznym anglo-amerykańskim na Rzym w dniu 12 lipca wynosi 717 zabitych i rannych.

WINNICA (DNB). Już w samym początku badań strasznej zbrodni, popełnionej przez NKWD w Winnicy, natrafiono na ślady działalności żydów, a przy późniejszych poszukiwaniach co raz bardziej wykazywało się potworne oblicze zbrodni. Prawie cały personel NKWD, z wyjątkiem strażników i innego personelu technicznego, składał się z żydów. Wyniki śledztwa wydobywają na światło dzienne co raz to nowe okropne czyny, popełnione przez przestępców żydowskich.

RZYM (DNB). Ambasador hiszpański przy Kwirinale, Fernandez Cuesta, udał się we środę do Kapitolu, gdzie wyraził w imieniu narodu hiszpańskiego współczucie ludności Rzymu z powodu bombardowania.

WINNICA (DNB). Obok mogił kolejnych, w których spoczywają zwłoki zamordowanych Ukraińców, wydobytych z grobów masowych, znajduje się również mogiła pojedyncza. Tutaj pochowano pewnego Niemca, zamordowanego w Winnicy z ręki NKWD. Jest to urodzony w Berlinie Henryk Kwast. Przybył on w roku 1911 z Królewca (Prusy), jako szofer do pewnego właściciela majątku ziemskiego. W dniu 14 grudnia 1931 r. aresztowała NKWD Kwasta i wkrótce potem go zamordowała.

SZTOKHOLM (DNB). Dziennik „Dagsposten” opublikował pewien artykuł wstępny pod tytułem „Bolszewizm odkrył swe oblicze w Winnicy”. Dziennik szwedzki zamacza tam, że w tych mogiłach masowych nie spoczywają bynajmniej jacyś obcy wielmożowie lub burżuazyści. Przeciwnie, leżą tutaj własni poddani Stalina, wyłącznie robotnicy z fabryk, miast lub wsi.

BERLIN (DNB). W dłuższym artykule, którego jasność nie pozostawia nic do życzenia i który jak nigdy przed tym uwydatnia żydowskie plany panowania nad światem, pismo USA „Chicago Daily Tribune” zaleca, aby Anglia postarała się o włączenie jej do Stanów Zjednoczonych.

Próba lądowania przeciwnika w Norwegii Północnej rozbiła się o wał Atlantycki

BERLIN. W granicach ogólnej sytuacji wojennej należy odnotować pewną próbę, którą powzieli siły nieprzyjacielskie celem lądowania w Norwegii Północnej pod Vardoe. Przedsięwzięcie temu sprzyjała gęsta mgła, panująca w nocy na 20 lipca. Pomimo to jednak ani jeden żołnierz nie postawił nogi na gruncie norweskim, a raczej flota desantowa była zmuszona cofnąć się przed ogniem obronnym baterij niemieckich. Skutkiem były również i samoloty wywiadowcze nie mogły obserwować szczegółów, dotyczących rozmiarów tej próby lądowania. Należy jednak przypuszczać, że zauważone statki nieprzyjacielskie tworzyły tylko pierwszą falę zamierzonego desantu i że miała się odbyć akcja na większą skalę. Ta próba desantu pod Vardoe, leżącym na północno zachód od Półwyspu Rybacciego i Petsamo, odpowiadała planowi inwazji, o jakim mówiła strona anglo-amerykańska. Skuteczna obrona niemieckich baterii nadbrzeżnych jest udatną próbą pewności wału Atlantyckiego.

W międzyczasie silnie zwiększyły się ataki sowieckie na obydwóch odcinkach głównej walki frontu Wschodniego: — z jednej strony na froncie rzeki Mius i Dońca, a z drugiej strony na odcinku Orla, jak można było przewidzieć. W szczególności dotyczy to odcinka Orla, który stał się obecnie głównym punktem ciężkości walk. Tutaj zaatakowały wojska sowieckie ze wszystkich stron ten wysunięty naprzód łuk rzeki. W części północnej i wschodniej odcinka Orla rozwinęły się zacięte walki z zmiennym szczęściem i tymbar-dziej ciężkie, że odbywały się one w nieprzystępnym terenie leśnym. Na południowym odcinku frontu Orla wszystkie ataki sowieckie za-lamały się z wielkimi i krwawymi stratami bolszewików. Na odcinku walki nad rzeką Mius i nad biegiem średniego Donu kontynuowały Sowiety silne próby prze-lamania frontu, lecz odrzuciły ich niemieckie przeciwnarciarce. Pomimo to jednak i tutaj walki nie są jeszcze zakończone.

Na Sycylii na odcinku zachodnim frontu dalej znajduje się inicjatywa ruchomej walki w rękę niemieckim i włoskim. Na odcinku Katanii odparto ponownie ataki Anglików, prowadzone z udziałem wielkiej ilości czołgów. Poszczególne miejsca ataku zamknięto i zlikwidowano w przeciwnarciarce. Poza tym strona niemiecka przyjęła z zainteresowaniem oświadczenie amerykańskiego ministra marynarki Knoxa o znaczeniu Sycylii i odbywających się tam walki. Knox wystąpił przeciwko „wprost śmiesznemu nastawieniu optymistycznemu” opinii publicznej wobec „małych sukcesów wojen-

nych”. Zdaniem jego, jest kompletnym głupstwem mówienie o wygraniu wojny w tym momencie, gdy Hitler dysponuje całym kontynentem Europy, której zapasy kopalne i źródła pomocnicze bynajmniej nie są jeszcze wyczerpane. To zdanie Knoxa należy traktować jako zjawisko symptomatyczne, przemawiające za koniecznością, aby dowództwo amerykańskie zredukowało opinię społeczeństwa własnego do właściwej miary, w celu uniknięcia późniejszych rozczarowań.

Masowe przesiedlania na całej kuli ziemskiej

Ciemne zamysły imperializmu amerykańskiego

BERNO. Celem Roosevelta z Waszyngtonu może pomieścić 500 milionów ludzi. Te przymusowe przesiedlenia nietylko mają na celu oczyszczenie granic narodowych, co raczej przerzucenie większości ludzi z jednej do drugiej części świata, zależnie od tego, dokąd maniacka myśl Roosevelta zechce ich wyznaczyć. Główna myśl jest widocznie tego rodzaju, by Niemcy politycznie narodzić pozbawienie ludzi i dokonać przymusowych przesiedleń do takich okolic, które nie mogły być dotychczas zorganizowane z powodu ich niezagospodarowania, a które wy-dają się dolarowemu kapitalizmowi

W nęcącym przedmiocie do wy-ciągnięcia wysokich zysków. Odnosne hasło tych absurdalnych planów brzmi: „Zaludnione miejscowości muszą być uwolnione od nadmiaru ludzi”. W zaleceniach konferencji w Hotsprings, którymi, w swoim czasie obrady zostały zakończone w charakterystyczny sposób, nie znajdujemy planów Roosevelta w sprawie masowych wywożeń. Widocznie wstydziło się głośno wyjawiać zamach na najświętsze prawo ludów i nar-dów.

(W. Z.)

Nowe ubezpieczenie socjalne

Czego muszą przestrzegać od 1 sierpnia 1943 r. obowiązywania do ubezpieczenia socjalnego pracownik i jego pracodawca?

Wchodząca w życie z dniem 1-go sierpnia 1943 r., zmierzająca do gospodarczego zabezpieczenia wszystkich zalegających mieszkańców kraju ustawa o ubezpieczeniu socjalnym, zawiera znaczące nowe momenty dla pracodawców i ubezpieczonych również i pod względem formalnym. Dlatego celem uniknięcia uszczerbku doradza się gorąco zainteresowanym zaznajomić się z nowymi postanowieniami poniżej w grubych zarysach przepisami.

Istotną cechą nowej ustawy stanowi przepis, że każdy obowiązany do ubezpieczenia społecznego winien od razu posiadać legitymację, kartę ubezpieczenia. Karta ubezpieczenia służy do dwojakiego celu: ma ona legitymować obowiązującego do ubezpieczenia chorobowego pracownika i członków jego rodziny wobec lekarza, szpitala i t. p. co do jego należności do zakładu ubezpieczeń w czasie choroby, a równocześnie ma stanowić podstawę do późniejszego przyznania renty ubezpieczeniowej i członkom jego rodziny.

Już samo ustalenie tych celów pozwala zrozumieć, jak duże znaczenie posiada karta ubezpieczenia dla zabezpieczenia pracownika i jego rodziny wobec zmieniających wypadków życia. Ubezpieczony winien zatem we własnym interesie starannie przechowywać zarówno kartę ubezpieczenia, jak również przy późniejszej wymianie wydane pokwitowania obliczeniowe. Ten sam obowiązek starannego przechowywania kart, lecz w jeszcze większym stopniu dotyczy również pracodawcy: strata bowiem karty ubezpieczenia, którą winien on przechowywać w czasie trwania stosunku zatrudnienia, zobowiązuje go z rezerwą do powtórzenia ubezpieczenia wniesionych tam składek do zakładu rentowego. Wszelkie nadużycie karty ubezpieczenia jest karalne.

W poszczególnych wypadkach, kiedy ubezpieczony w pierwszych dniach sierpnia nie będzie posiadał jeszcze karty ubezpieczenia, wystarczy, gdy obowiązany do ubezpieczenia przedstawi lekarzowi i t. d. zaświadczenie swego pracodawcy stwierdzające fakt zatrudnienia podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia. Podobne zaświadczenie wystarcza jako legi-

tymacja dla członków rodziny ubezpieczonego.

I. KTO WINIEN OD 1 SIERPNIA 1943 POSIADAĆ SWOJĄ KARTĘ UBEZPIECZENIA?

Każdy pracownik obowiązany do ubezpieczenia, a więc — z wyjątkiem żydów — wszyscy pozostający w stosunku służbowym miejscowi terminatorzy, robotnicy i pracownicy, zatrudnieni niestale lub w przemyśle wędrownym robotnicy, otrzymujący rentę lub inne pensje. Przepis ten obejmuje również pracowników, którzy ze względu na przekroczenie granicy rocznego uposażenia w wysokości 3600 RM. nie są obowiązani do ubezpieczenia na wypadek choroby, oraz terminatorzy, którzy pobierają jako wynagrodzenie tylko utrzymanie lub inwalidzi, względnie ci, którzy stracili ponad 60% zdolności do zarobkowania.

II. KTO WYSTAWIA KARTĘ UBEZPIECZENIA?

1. Z wyjątkiem wypadków przewidzianych w II, 2, wystawia kartę ubezpieczenia właściwa dla miejsca zatrudnienia ubezpieczonego placówka administracyjna zakładu ubezpieczeń w czasie choroby. Dla załóg okrętowych właściwym jest ten urząd wydawania kart, w którego okręgu znajduje się port macierzysty statku. Placówką administracyjną zakładu ubezpieczeń na czas choroby mieszczą się w tych samych budynkach, które zajmują urzędy ubezpieczeń socjalnych związków zawodowych.

2. Pracodawcy zatrudniający regularnie ponad 20 ubezpieczonych wystawiają dla wszystkich zatrudnionych w swoim przedsiębiorstwie sami karty ubezpieczenia (placówki wydawania kart w przedsięwzięciach). Pełny adres placówki wystawiającej kartę musi być podany na 1 stronie karty ubezpieczenia (u dołu).

3. Kartę ubezpieczenia wystawia się bezpłatnie.

4. W wypadkach przewidzianych w punkcie I winien obowiązany do ubezpieczenia pracownik zażądać się o to, by pracodawca w porę postarał się o wystawienie karty ubezpieczenia przez placówkę administracyjną i przekazać się o tym, czy wystawienie karty ubezpieczenia istotnie nastąpiło i

ona znajduje się w posiadaniu pracodawcy. Sam zaś pracodawca jest obowiązany w czasie trwania stosunku zatrudnienia przechowywać kartę ubezpieczonego.

5. W wypadkach przewidzianych w punkcie 2 obowiązany jest pracodawca wystawić karty ubezpieczenia dla wszystkich osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie.

6. Wykonanie postanowień zawartych w punkcie 4 i 5 może zakładać ubezpieczeń i rent wymusić na pracodawcach i ubezpieczonych karami pieniężnymi.

III. JAK KORZYSTA SIĘ Z KARTY UBEZPIECZENIA?

A. W ZAKRESIE UBEZPIECZENIA NA WYPADEK CHOROBY.

1. Gdy ubezpieczony lub jeden z członków jego rodziny musi zasięgnąć porady lekarza, dentysty i t. d. to pracodawca musi w „legitymacji ubezpieczeń na wypadek choroby“ (strona 3 karty ubezpieczeniowej) odnotować:

- a) początek zatrudnienia ubezpieczonego;
- b) placówkę administracyjną zakładu ubezpieczeń na wypadek choroby, dokąd pracodawca przekazuje składki ubezpieczeń chorobowych;
- c) numer swego konta w placówce administracyjnej i
- d) swój podpis.

Pracownicy, którzy wskutek przekroczenia granicy swego rocznego uposażenia w wysokości 3600 RM. są wolni od ubezpieczeń na wypadek choroby, oraz członkowie ich rodzin nie mogą w żadnym wypadku posługiwać się kartą ubezpieczenia jako legitymacją wobec lekarza.

2. Ubezpieczony winien ze swej strony wykupić w placówce administracyjnej zakładu ubezpieczeń na wypadek choroby lub u swego

pracodawcy znaczek stemplowy (cena 15 Kpf.) i przedstawić kartę ubezpieczenia wraz z wolnym znaczkiem lekarzowi. Za poradę, w tym samym wypadku uiszcza się tylko raz należność. We wszystkich wypadkach pomocy położniczej, w nieszczęśliwych wypadkach przy pracy i w wypadkach chorób połączonych z zawodem nie potrzeba znaczka stemplowego.

3. Przed przyjęciem do szpitala, do kliniki położniczej lub do zakładu kuracyjnego względnie uzdrowiska należy wnieść podanie do placówki administracyjnej zakładu ubezpieczeń na wypadek choroby o wystawienie zaświadczenia w sprawie pokrycia kosztów. W braku takiego zaświadczenia przyjęty naraża się na niebezpieczeństwo, że sam będzie musiał ponosić koszty utrzymania w szpitalu lub w klinice położniczej. Dodatkowo można żądać zaświadczenia jedynie w wyjątkowym wypadku, gdy można udowodnić, że groziło niebezpieczeństwo życia przyjętego.

B. W ZAKRESIE ZABEZPIECZENIA RENTY.

Odnoszące się do uiszczenia składek na rzecz zabezpieczenia renty przepisy zostaną podane w najbliższych dniach oddzielnie do wiadomości.

IV. KTO MA PRZECHOWYWAĆ KARTĘ UBEZPIECZENIA?

1. Jak długo trwa stosunek zatrudnienia, kartę ubezpieczenia winien przechowywać pracodawca. Ubezpieczony winien oddać mu chwilowo kartę ubezpieczenia dla celów udania się do lekarza niezwłocznie zwrócić pracodawcy.

2. Z chwilą zakończenia stosunku zatrudnienia należy kartę ubezpieczenia bezwzględnie zwrócić ubezpieczonemu.

Ameryka Południowa jako pole doświadczenia panowania nad światem żydów z Wallstreet

SZTOKHOLM. (DNB). „Ameryka Południowa stanowi dla Stanów Zjednoczonych rodzaj gospodarczo-politycznego laboratorium dla wypróbowania swych przyszłych planów panowania nad światem“, oświadczył prezydent północno-amerykańskiego National Foreign Trade Council, P. Thomas, równocześnie rzecznik ministerstwa handlu w Waszyngtonie. Tho-

mas zażądał pewnych gwarancji i istotnej poprawy ubezpieczenia amerykańskiego kapitału w krajach Ameryki iberyjskiej. Wszystkie narodowe tendencje, występujące przeciwko kapitałom zagranicznym, powinny być energicznie zwalczane. Pod tym Waszyngton rozumie środki obronne, jakie powzięły niektóre kraje południowej Ameryki wobec obcych kapitałów, ażeby ochronić własną gospodarkę i uniknąć zależności od żydów z Wallstreet. Jak więc wynika z oświadczenia Thomasa, w Waszyngtonie chcą te tendencje usunąć. James S. Carson, członek największego amerykańskiego koncernu zakładów, wytwarzających energię elektryczną w krajach Południowej Ameryki, był w swej mowie jeszcze bardziej dobitny. Oświadczył on, że dla północno-amerykańskiego przemysłu ma to wielkie znaczenie, ażeby przedsięwziąć finansowanie i uprzemysłowienie Ameryki Południowej na szeroką skalę, gdyż wskutek jej rozrostu, nie może zbywać swych produktów wewnątrz kraju i powinna zwrócić się do zagranicy i tam szukać nowych możliwości zbytu. W Południowej Ameryce należy stosować takie metody przyszłej światowej hegemonii w dziedzinie handlu, jak to się wypróbowuje i doświadcza by się tak wyrazić na placu ćwiczeń.

Chcesz mieć światło elektryczne — oszczędzaj je!

Program wieczoru towarzyskiego dla urlopowanych robotników

Jak to już było ogłaszane, od dnia wypoczynku i radości życia wileńskich Zw. Zawodowych urzędu w dniu 26 (poniedziałek) o godz. 15 (3 p. p.) wieczór towarzyski dla bawiących w Wilnie urlopowanych robotników z Rzeszy. Urlopowiczowie mogą odebrać bilety dla siebie i członka swojej rodziny, czy też gościa w niedzielę w godz. 13—17 i w poniedziałek w godz. 8—12 w biurze Zw. Zawodowych przy ulicy Giedimino (d. Mickiewicza) 27, pok. 322, III piętro. Ponieważ ilość miejsc na sali jest ograniczona więc przy kasie bilety

nie będą sprzedawane. Wieczór odbędzie się w sali Filharmonii, ulica Ostrobramska 5.

Robotnicy odbierający bilety na wieczór towarzyski są proszeni o przyniesienie zdjęć dotyczących swojego życia w Niemczech. Użyteczne zdjęcia będą wynagrodzone.

Urozmałcony program artystyczny przewiduje cały szereg występów wokalnych (Piasecka, Bielicka i inni), tanecznych (Wilkowiczowa, duet Caro). Przewidziany jest również koncert orkiestry i inne produkcje muzyczne. (f)

Z dnia

25

LIPIEC

NIEDZIELA

Jakuba A.

Wschód słońca 4.14

Zachód słońca 7.33

— ZŁOTE GODY. W niedzielę dn. 25 b. m. w kościele św. Anny zostanie odprawiona o godz. 10-jej Msza św. z błogosławieństwem dla jubilatów Zofii i Stanisława Morzeckich po ich 50-cio letnim wspólnym małżeńskim. (K.)

— ZE SPORTU. Dzisiaj o godz. 13.00 odbędzie się mecz koszykówki pomiędzy „Kovas“ (Kowno) a „Szarunasem“ (Wilno).

O godz. 18-iej odbędzie się pomiędzy tymi drużynami mecz piłki nożnej. Drużyna „Kovas“ zajęła trzecie miejsce w mistrzostwach Kowna — „Szarunas“ był drugą w mistrzostwach m. Wilna. Mecz zapowiada się interesującym.

Ceny biletów: 1 RM. i 50 PF. (K.)

— DOBRY URODZAJ JAGÓD.

W roku bieżącym mamy bardzo obfity urodzaj różnych jagód. Skupem jagód zajmuje się podobnie, jak i w latach ubiegłych, spółka „Sodyba“. Za dostarczone do punktów skupu jagody, oprócz notowania punktów, za które można

nabyć najrozmaitsze towary, wydawana jest jeszcze premia w formie cukru. Za każde 15 kg. jagód wydaje się 1 kg. cukru. Jagody te dowiezione są później do Wilna, gdzie „Sodyba“ ma kilka własnych fabryk przetwarzania owoców („Baltika“, „Fortuna“ i inne). Tutaj jagody są przetwarzane na marmoladę. Wobec wielkiej podaży świeżych jagód, wileńskie fabryki nie są w stanie przerobić wszystkich jagód. Część ich jest wysyłana aż do fabryk w Kownie i Oniksztach, gdzie ulegają przeróbce.

— KURSY DLA UPRAWIAJĄCYCH TYTOŃ. Wileński oddział uprawy tytoniu urzędu w różnych miejscowościach okręgu wileńskiego, gdzie jest więcej uprawiających tytoń, krótkie kursy. Przedmiotem wykładów będą różne zagadnienia z zakresu uprawy tytoniu, jak właściwa uprawa tytoniu, jego doglądanie, walka z chorobami i szkodnikami, zbieranie, suszenie i gatunkowanie. Kursy pod kierownictwem instruktora tytoniowego Twarionowicza, które potrwać jeden dzień, zostaną zorganizowane przy lepszych plantacjach. Takie kursy już się odbyły w Podbrodziu i Rzeszy, a w najbliższych dniach odbędą się w następujących miejscowościach: w dniu 26 lipca w Nowej Wilejce, 28 w Jaszunach, 1 sierpnia w Niemenczynie, 8 sierpnia w Onuszkach, 9 w Rudominie, 11 w Oszmianie, 14 w Rudziszkach i 15 w Trokach. (f)

— BUDOWA SUSZARNI TYTONIOWYCH. Wileński oddział uprawy tytoniu, w trosce o należyte wysuszenie nowych zbiorów

tytoniu, buduje dwie nowe suszarnie tytoniowe, jedną w Wilnie, a drugą w Wilkomierzach. Prawdopodobnie budowa ich zostanie zakończona do dnia 20 sierpnia.

Oprócz tego są w budowie i mniej sze prywatne suszarnie w różnych miejscowościach powiatu trockiego i wilkomierskiego. W suszarniach tych będzie suszony tytoń dostarczony przez tych rolników, którzy zawarli umowę na dostawę surowego (zielonego) tytoniu. (f)

— SYN WYBIŁ OJCUCI (KO).

Niedźwiedzi Józef (Werkowska 21 m. 3) wraz z synem popijał denaturat. „Szlachetny“ ten trunek doprowadził do bójk, w wyniku której musiano wezwać pogotowie. Ojciec miał wybite oko i musiano przewieźć go na leczenie do szpitala św. Jakuba. (f.)

— SILNE ZATRUCIE SAMOGONEM. 34-letni Cedrowski Kazimierz zamieszkały przy Utenos g-ve (Mętna) 46 m. 3 zapili się samogonem tak solidnie, że policja

kłóła dała mu schronienie w komisaracie, musiała wezwać Pogotowie Ratunkowe. Pogotowie przewiozło go w stanie silnego zatrucia do szpitala św. Jakuba. (K.)

— UTOPIŁ SIĘ. W tych dniach mamy pierwszą do zanotowania w tym roku ofiarę Wilii. Kąpiąc się utonął w nurtach rzeki koło Wolekumpii Stanisław Zilys, zamieszkały przy ulicy Stefańskiej 19-4. Trupa topielca nie udało się dotychczas odnaleźć. Policja prowadzi śledztwo. (f)

— WLAMANIE DO SKLEPU „RUTY“. W dniu 20 lipca jacyś nieznani włamywacze dokonali kradzieży z włamaniem do sklepu spółdzielni „Ruta“ przy ulicy Konarskiego 4. Łupem ich padły różne towary spożywcze, w ilości narazie nieobliczonej. (f)

— PORACHUNKI ŚŚIEDZKIE. Przed paroma dniami rolnik Borysewicz Edward, zamieszkały we wsi Jerozolinka, wracał do domu, jadąc wozem przez wieś Boltupie. Koło tejże wsi napadł go jeden z jej mieszkańców, niejaki Gujga Alfons, wskoczył do wozu i zaczął Borysewicza bić. Pomagała mu w tym jego godna małżonka, używając jakiegoś tępego narzędzia. Napadnięty został poważnie pobity, w dodatku ściągnięto mu płaszcz. Oprzytomniałszy Borysewicz złożył doniesienie w policji. Sprawców zatrzymano, śledztwo trwa. (f)

OFIARY

W ósmą rocznicę i dniu imienin p. Krystyny Czerwińskiej zamiast kwiatów, dla polskich biednych dzieci 20 RM. składa T. S.

W dniu imienin Anny Kojrowej zamiast kwiatów 20 RM. dla biednych polskich dzieci od H. K.

Z powodu imieni ś. p. Bazylego Mikulskiego składa dla biednych polskich dzieci 30 RM. żona.

Od Wydawnictwa.

Celem uniknięcia reklamacji przerw w otrzymywaniu gazet prosimy naszych prenumeratorów na prowincji o wpłacanie prenumeraty na m-c następny do dnia 25-go każdego miesiąca.

Wpłaty otrzymane po 25 będziemy zaliczać na dalsze okresy.

Jednocześnie prosimy o dokładne i czytelne podawanie adresów.

Kobiety! Pracą w Rzeszy pomagacie wywalczyć zwycięstwo

OGŁOSZENIE

Inspekcja Ubezpieczeń m. Wilna i Powiatu

opierając się na zarządzeniu Państwowego Zarządu Ubezpieczeń w Kownie, o przymusowym ubezpieczeniu budowli w roku 1943, zawiadamia:

Mieszkańcy m. Wilna, którzy posiadają budowle (nieznacionalizowane) na prawach prywatnej własności, lub zarządzający tymi budowlami na podstawie pełnomocnictw, albo innych podlegających prawnych, a których budowle znajdują się przy ul:

Antakainio	Castlingijsesery	Lenkyn u	Pitikonij	Šilo
Aspo	Giloli	Lygus lauko	Rato	Šventikų
Baforo plest.	Graž off.	Mildos (Rutų)	Reitane	Tverėliaus
Bakanauskio	Guracių	Medžietai	Rolikių	Lietuvos Tarybos
Baforo skg.	Kedžiūkos	Nemeni es pl.	Rudens	Tranva'u
Belmonta	Kalvos	Nugalėtojų	Romant kes	Valakumpių
Baltasis	Karo kapų	Olandų	Sapiegos	Vasares
Bendroji	Kreivoji	Oginskio	Saulės	Vydžių
Bistricių	Kuesų	Pavasario	Smėlio	P. Vileišio
Darbo	Kirkaitė	Pasakų al.	Stalio	Zarasų
Dailiųčių	Kolonia magistr.	Pelocke	Stalio	Žvirgdyno
Debesų	Lentinis vien.	Pragiedrių	Srovis	Žuvėdrų
Filaretų	Lentisio	Pervazos	Suečių	

obowiązani są przybyć w dniach od 25 lipca do 10 sierpnia b. r. w godzinach urzędowych (od 7 do 15.30, w dniu przedświątecznym do 12.30) do Miejskiej i Powiatowej Inspekcji Ubezpieczeń w Wilnie, Jogailos (Jagiellońska) Nr. 14 w celu opłacenia należnej składki za przymusowe ubezpieczenie budowli w r. 1943.

Wykazy właścicieli budowli, którzy w terminie nie opłacą składek ubezpieczeniowych za r. 1943 będą skierowane do odpowiednich władz celem wyegzekwowania należnych sum. Prócz tego osoby powyższe ze względu na prawa wojenne będą traktowane jako sabotażyści i na podstawie § 4 Rozkazu Komisarza dla Kraju Wschodniego z dnia 18.X 1941 r. względem nich zostaną zastosowane najostrożniejsze środki represji.

Państwowy Zarząd Ubezpieczeń
Inspekcja m. Wilna i powiatu.

KINA

odententheater II

„Tajemnicza hrabina“

CASINO 47, tel. 6-77

„Kobieta na miarę“

ADRIA 10, tel. 10-37

„Jak mogłaś, Weroniko!“

MUZA 8, tel. 6-62

„Przez manowce ku szczęściu“

AUSZRA 14, tel. 10-77

„Nieznosny pan Pitt“

„Gdy mężczyźni wyjeżdżają“

GRAZYNA w N. Wilejce.

„NIEBIESKI LIS“

„Przez manowce ku szczęściu“

ANTYKWARIAT

Państw. Wydawn.

KUPUJE KSIĄŻKI

Dominika (Dominikańska) 4.

LABORATORIUM

Zębów Sztucznych

Przyjmuje wszelkie roboty

techniczne - dentystyczne, wy-

konuje na kauczuku i różnych

metalach. Robota szybka, fa-

chowa i tania.

Gedimino (d. Mickiewicza) 15-23

drugie podwórko, albo frontowe

wejście: Tilioji (d. Cicha) 4-23.

Praktyczne

i adne

wygodne

zgrabne

DAMSKIE I DZIECINNE

DREWNIKI

Duży wybór wszystkich numerów.

Ceny urzędowe.

Wileńska 8 i 32

Pracownia

elektro-radio-techniczna

Didžioji (Wielka) 27

PRYJMUJE zamówienia i reperacje

grzejników elektrycznych, kucharek

oraz aparatów radiowych.

KUPUJE sprzęt elektryczny i radio-

wy oraz przyjmuje w komis.

Przyjmuje

zegarki do reperacji

oraz kupuje stare zegarki

i sprzęt ze-arnistrzowski.

Trakų (Trocka) 4-8.

Zakład

Fryzjerski „Victoria“

Basanavičius (W. Pohulanka) 9

poszukuje pracowników dam-

skich na stałe

Kupuję:

ceratę emalie, celuloję, różne

materiały, narzędzia i stare wózki

PRACOWNIA WÓZKÓW

DZIECINNYCH

Trocka 16-17 (róg).

UWAGA! PORADY BEZPŁATNE.

Na wszelkie swędzące schorzenia

skórne, swierzbi (krasta) i t. p. ma-

siele i płyny lecznicze otrzymać możas

Isganytoja (d. Miłosierdnia) Nr 6 m 8

róg Bakstży w godz. 10-12 i od 16-19

Fel. med. Horsk.

Prywatna chemiczna pralnia

J. BARTOSZEWICZ

Trakų (Trocka) 9

przyjmuje do czyszczenia wszel-

ką garderobę i kapelusze męskie.

Wykonanie solidne i term nowe.

TEATR

„ALI-BABA“

Wielka 66.

Wielka artystyczna wokalo-ta-

neczna rewia

„W królestwie lalek“

Początki przedstawień: godz. 19,

w soboty - 17 i 19, w dnie świą-

teczne - 15, 17 i 19

Przedsiębiorstwo Budowlane

inż.

Władysław MATUZEWICZ

w Wilnie,

Jogailos (Jagiellońska) 7 m. 3

PRYJMIĘ NATYCHMIAST:

technika do projektowania,

murarzy, cieśli, stolarzy,

tylnarzy i robotników

na ro otv rządowe budowlane

w Mołodecznie, Lidzie, Woł-

żynie, Wilejce Powiatowej,

Kniahininie, Głębokiem

i Pskowie.

DOBRA PŁACA, mieszkanie oraz

całkowicie utrzymanie.

Roboty przeważnie prowadzone są

NA AKORD.

Zaośczenia codziennie od 9-16.

Wzywa się rodziny robotników

Fmy „O. T. E. senbabe nsatz“

Dypl. Ing. W. Matuzewicz

do stawi-nia się w Burze przy

ul. Jogailos (Jagiellońskiej) Nr 7

m. 3 w dniach 24 i 26 b. m.

w celu odebrania prowiantu.

Zawiadomienie.

Pada się do wiadomości Sz. Pań,

że przy ul. Basanavičius (d. W. Po-

hulanka) 27 (koło cerkwi) otworzyłam

Zakład Fryzjerski

p. f. „GIENIA“

Była pracownica z fmy „Victoria“.

Tamże pracuje manicurzystka Helena

z fmy „Victoria“.

Firma „ARBOR“

Vokiečių (Niemiecka) 1

POLECA:

Łóżeczka dziecięce, leżaki,

krzesła oraz spody drewniane

(k o t u r n y).

Kupi natychmiast maszynę do szycia

„Remington“ albo „Underwood“ (Por-

table) lub „Royal“. Szryft łaciński.

powiadziam, iż otrzymano duży

wybór haczyków i żyłek.

Kupuję:

go elinę 8 m, dyktę, forniry

zagraniczne.

Trakų (Trocka) 6-1.

Firma B. ZYCH

Tel. 3-97.

FARBUEJEMY!

Wszelkiego rodzaju tkaniny.

ODNAWIAMY: płaszcze skórzane,

obuwie oraz galanterię skózaną.

Szeroka (Piačioji) 7. wejście z ulic:

Zawalnej lub z Mało-Stefańskiej.

Zdzlechowskiego

„Byron i jego wiek“, Ossendowskie-

go „Gosnące ognie“, Z. Kossak „Bez

oręza“, mieszczytniki literackie „Mar-

cholt“, „Przełaz arszowski“, „Prze-

rząd Współczesny“, „Verbium“ i

dziela J. Conrada kupi antykwiariat

Sv. Jono № 1.

Uwaga!

Fabryka wyrobów futrzarskich

„KALIS“

Garbarnia i Farbiarnia futer

„UDRA“

podaję do wiadomości:

Z dniem 1 sierpnia 1943 r.

unieważnia się wszystkie za-

świadczenia pracy białego ko-

loru.

Ponieważ musiały one być

zwrócone co sekretariatów wy-

ższych wymienionych fabryk, pro-

simy osoby naciągające legitymo-

wać się tym świadectwami

przekazać po:

Od dnia 1 sierpnia ważne są

tylko zaświadczenia pracy bar-

wy zielonej w połączeniu z kart-

kami pracy (Lohnzettel).

Ni mecki pełnomocni.

Wilno, dn. 2 VII. 43.

Gobeline, plusz

KUPIĘ w większych odcinkach,

jak również worki.

Wileńska 32, pracownia mebli

KUPIĘ: dyktę, deski sto-

larskie, pomsy,

forniry, oraz szkło grube 4 mm,

o wymiarach: 106x95 cm., lub dwie

szyby 53x95 cm.

Pracownia mebli

Wilno (Wileńska) 5

Wózek

zamienię na opał

Gedimino (d. Mickiewicza) 62-a - 2

GŁĘBOKI

DZIECIĘCY

UWAGA!

Największa i jedyna w Wilnie prze-

daż nut, Didžioji (Wielka) 34 Aukras.

Najnowsze przeboje koncertowa-

neczne. Hurtowym nabywcom rabat.

Chłopcy w 15-16 lat

względnie robotników starszych nie

posługujących pracom obowiązuj-

ącym, do robot drzewnych, przyjmie

„ALSTA“ Zgłaszać się w godz. 12-13

Literata (Literacki) 11.

DREWNIKI nowe modele

po cenach urzędowych

TYLKO W WYTWÓRNI

Wilno, Vilniaus (Wileńska) 17/19-3.

Tamże potrzebny dostawca drzewa.

Halo Lida!

Dwaj mili młodzi panowie, którzy

ubiegłej niedzieli, dnia 18 b. m., do-

strzegali i podnieśli tękę brzoową

skózaną, wypadłą z okna pocłagu,

idącego na Wilno, gorąco są pro-

szeni o odniesienie tej teki do po-

lity w Lidzie dla p. Brzozowskiego,

ewentualnie w Wilnie: Dzielna 18-2,

dla p. Filipowowej, której ten przy-

rządek wypadł z ręki. W każdy-

m wypadku chciałabym poznać

osobę i podziękować za wyba-

wienie mnie z bardzo przykrej sy-

tuacji, tym bardziej, że teka nie jest

moją własnością.

WZIĘTA pomył-

kowo walizkę w

dniu 5 lipca b. r. w

pocłagu na lini

Gudalaj-Smorgo-

nie. Wilno-Mińsk

prosze oddać za

wyspagowaniem

względnie zwrócić

niepotrzebne sobie

rzeczy jak: Oleje

sw., okulary do

dokumenty i t. p.

pod adresem: Wil-

no. Kražių (Pań-

ska) 4 m. 6. Unte-

nowna.

WOZEK głęboki

dzietniny w do-

brym stanie, za-

mienię na spacer-

ówkę firmową

lub materiał na

ubranie. Treni-

tos (Stara) 24-3.

GARNITUR mię-

skich mebli, dwie

nocne szafki, toa-

letkę z jasnego

drzewa, dwie bi-

baleczki, dwa

dębowe krzesła do

biurka, zamienię

na suchy opał.

Tumo Valganto

(Montvilovskis) 18

3, wejście z Kra-

žių (Pańska), od

8 do 11 i od 2

do 6.

KTÓBY wiedział,

gdzie się znajduje

skradziony przy

ul. Gedimino (Mie-

kiewicza) 24 rower

sportowy, z kółka

ramy, siodełkiem

i wyścigowym dłu-

gim, pedałami

z noskami, prze-

zawidomienie o

nagrodzeniem pod

adresem: Verku

(Werkowska) 2-1.

KOSZULE dams-

ką nocną i pas dam-

ski prawie nowe

oraz rondel alumi-

nowy 7-litrowy

nowy, zamienię

na opał. Vytenio

(d. Archanielska)

12 m. 1.

KURZOWIEC

z kapturem bre-

zentowy, zamienię

na opał. Sventiku

(Popowska) 22-7.

Extra kupię:

1) piłę tarczową do krajy o

25-40 cm.

2) pas do motoru do 5 m.

3) motor elektryczny od 3-4 KM

4) warsztat stolarski oraz na-

rzędzia.

5) szellak, dyktę i fornier.

FIRMA

R. ŁOSKOT

Vilniaus (Wileńska) 22

róg G. lańskiej, tel. 1-77.

KOZE mleczna

rasową dwuletnią

białą labata, zamie-

nię na opał. Naut-

jo Papijo (d. No-

wo Popławska) 32.

MODARNE cen-

tryfugi na ramki

syst. Dada na L-

wskiego, zamienię

na pleń syst. War-

szawskiego nastaw

kowego. Bistry-

cios sk. (zaut. By-

strzycki) 10.

MIEDNICE do

smażenia konfitur,

zamienię na opał.

Fino (Pina) 3-2.

NOWOCZESNA

spacerówke - wó-